

Vlaamse overheid
Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
Afdeling openbaarheid van bestuur
Havenlaan 88, bus 100
1000 BRUSSEL
T : 02 553 57 25
Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2024/092

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Bevoegdheid beroepsinstantie

Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6.

Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie.

Voorafgaande procedure

Bij mail van 21 februari 2024 diende ■■■ (verder: verzoeker) een verzoek in bij het Agentschap Wegen en Verkeer (verder 'AWV'), om een afschrift te verlenen van:

1. het bestuursdocument waarin de uitspraak van het arrest wordt geëvalueerd door de eigen diensten van AWV of een externe dienstverlener;
2. het bestuursdocument waarin wordt aangegeven welk gevolg er na het arrest zal gegeven worden aan het samenstellen en aanvragen van een nieuwe omgevingsvergunning voor de aanleg van het functioneel fietspad;
3. het bestuursdocument waarin overeenkomstig de opmerkingen in het arrest een aangepaste/bijgestelde "passende beoordeling/verscherpte natuurtoets" is opgemaakt waarin wordt gemotiveerd waarom het project al dan niet "onvermijdbare en herstelbare schade" aan de natuur zal veroorzaken;
4. het bestuursdocument waarin de huidige stand van zaken van het fietspadenproject of zijn alternatieven wordt beschreven;
5. de bestuursdocumenten met de agenda's en verslagen van de besprekingen en de bijeenkomsten van AWV met de betrokken diensten (ANB, VLM, ...) en de gemeentebesturen.

Op 11 maart 2024 weigerde AWV een afschrift te verlenen van de gevraagde documenten.

Op 7 april 2024 diende verzoeker een beroep in bij de beroepsinstantie tegen deze weigeringsbeslissing d.d. 11 maart 2024. Dit beroep werd geregistreerd op 8 april 2024.

Ontvankelijkheid van het beroep

Het oorspronkelijke verzoek dateert van 21 februari 2024.

De in beroep aangevochten beslissing van 11 maart 2024 maakt melding van de beroepsmogelijkheden en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet.

Het ingediende beroep van verzoeker d.d. 7 april 2024 is ingesteld binnen de decretaal voorgeschreven termijn, conform artikel II.48, §1, derde lid van het Bestuursdecreet.

Het beroep is bijgevolg tijdig ingediend en is **ontvankelijk**.

Gegrontheid van het beroep

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten.

De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1. Bestreden beslissing

Er werd aan de beroeper geen afschrift bezorgd van de volgende documenten omdat ze niet bestaan:

- het bestuursdocument waarin wordt aangegeven welk gevolg er na het arrest zal gegeven worden aan het samenstellen en aanvragen van een nieuwe omgevingsvergunning voor de aanleg van het functioneel fietspad;
- het bestuursdocument waarin overeenkomstig de opmerkingen in het arrest een aangepaste/bijgestelde “passende beoordeling/verscherpte natuurtoets” is opgemaakt waarin wordt gemotiveerd waarom het project al dan niet “onvermijdbare en herstelbare schade” aan de natuur zal veroorzaken;
- het bestuursdocument waarin de huidige stand van zaken van het fietspadenproject of zijn alternatieven wordt beschreven.

Tevens weigert AWV een afschrift te verlenen van de volgende documenten:

- het bestuursdocument waarin de uitspraak van het arrest wordt geëvalueerd door de eigen diensten van AWV of een externe dienstverlener;
- de bestuursdocumenten met de agenda's en verslagen van de besprekingen en de bijeenkomsten van AWV met de betrokken diensten (ANB, VLM, ...) en de gemeentebesturen.

AWV baseert zich hierbij op artikel II.33, 3° van het Bestuursdecreet, de uitzondering van interne communicatie. AWV wil immers in alle sereniteit werken aan een oplossing voor de milieuproblematiek.

Het fietspadproject moet zo goed als volledig herbegonnen worden. Daarbij moet de impact van de mogelijke alternatieven voor een fietspad langs de N370 Wingene-Beernem op de speciale beschermingszone en/of VEN gebied meegenomen worden in een ADC-toets geïntegreerd in de ontwerpstudie en omgevingsvergunningsprocedure. De detaillering van deze verre van eenvoudige opdracht is nog in voorbereiding.

Daarnaast baseert AWW zich op de uitzondering van artikel II.34 van het Bestuursdecreet, zonder aan te geven op welk onderdeel van dit artikel zij zich beroepen of enige argumentatie hiervoor aan te leveren.

2. Inhoud van het beroepschrift

Beroeper vindt het weinig aannemelijk dat er geen enkel bestuursdocument zou bestaan met betrekking tot de huidige stand van zaken van het fietspadenproject. Hij meent ook dat het moeilijk voor te stellen is, dat er meer dan 2,5 jaar na het arrest van 19 augustus 2021 geen enkel openbaar document beschikbaar is inzake deze aangelegenheid.

3. Standpunt van AWW

Op 8 april 2024 contacteerde de beroepsinstantie AWW voor toelichting bij de bestreden beslissing.

Op 19 april 2024 bezorgt AWW de beroepsinstantie volgende bestaande bestuursdocumenten:

- Een juridische nota naar aanleiding van het arrest van de Raad voor Vergunning Betwistingen;
- Verslagen van AWW van overleg met verschillende belanghebbende partners, met name gemeentes Beernem en Wingene en VLM, met betrekking tot het zoeken van een oplossing voor de realisatie van het fietspadenproject met bijhorende Powerpoints.

De juridische nota is een eerste screening van de problematiek van het schorsingsarrest voor interne bespreking en is zeker niet volledig. Het dossier moet, naar aanleiding van de overwegingen in het vernietigingsarrest, de voorontwerpfase terug doorlopen op een manier die de meest juridisch sluitende uiteindelijke omgevingsvergunning garandeert. Daarvoor moet eerst een ontwerper worden aangeduid.

Deze ontwerpstudie (start- en projectnota) zal opnieuw moeten gebeuren met de verschillende actoren in de projectstuurgroep conform het mobiliteitsdecreet. Momenteel is AWW nog intern bezig om de herstart van het dossier intern voor te bereiden met de verschillende belanghebbenden. Omdat het fietspadenproject zo goed als volledig hernomen moet worden, kan AWW nog geen timing voor een nieuwe omgevingsvergunning of verdere procedure geven.

Daarom werd de afgelopen drie jaar herhaaldelijk met de verschillende belanghebbenden afgetoetst met welke procedure alsnog een omgevingsvergunning verleend kan worden, daar de mogelijke alternatieven voor een fietspad langs de N370 Wingene-Beernem redelijkerwijs een impact kunnen hebben op een speciale beschermingszone en/of VEN gebied. Concreet wordt een ADC-toets overwogen.

Hoe dit in de nieuwe ontwerpstudie geïntegreerd moet worden en hoe daarmee de kans op een omgevingsvergunning zo goed mogelijk kan worden bewerkstelligd, moet nog verder bekeken worden in overleg met de betrokken administraties. De detaillering van deze opdracht is nog in voorbereiding en vraagt de nodige tijd.

De verslagen over vergaderingen met diverse belanghebbenden zoals de VLM en de gemeentes Beernem en Wingene, die AWW aan de beroepsinstantie bezorgde hebben betrekking op voorbereidende vertrouwelijke besprekingen, waarbij bedenkingen worden opgenomen, hypotheses worden uiteengezet, waarvan na andere aftoetsingen al gebleken is dat ze niet volledig, niet realistisch, ... zijn.

Het betreft dus, volgens AWW, allemaal documenten waarvoor beroep gedaan kan worden op de uitzonderingsgrond van interne communicatie, conform artikel II.33, 3° van het Bestuursdecreet.

Alle documenten zijn discussiedocumenten, waarin diverse bedenkingen, hypotheses, probleempunten, ... aangehaald worden, waarvan een aantal op dit moment ook al achterhaald zijn. Dit allemaal om AWV toe te laten vertrouwelijk te bespreken met de diverse belanghebbenden welke maatregelen op vlak van natuur, milieu, mobiliteit, ... genomen kunnen worden om het fietspadenproject toch doorgang te laten vinden met als doel een juridisch robuust, maar toch realistisch haalbaar traject te doorlopen met het oog op het verkrijgen van een omgevingsvergunning en een vlotte uitvoering van de werken.

Het gaat over beleidsopvattingen en uitwisseling van ideeën die kaderen in de samenwerking tussen de verschillende belanghebbenden binnen de overheid en de betrokken lokale besturen. Het gaat om informatie die niet bedoeld is om buiten de muren van overheidsinstanties terecht te komen en die niet beschikbaar is gesteld aan het publiek. In het latere proces zullen de nodige en voorziene publieke consultaties georganiseerd worden en zullen individuele derden de kans hebben om hun standpunten mee te delen.

Wanneer deze interne voorbereidende documenten met hypotheses en denkpluims nu vrijgegeven worden aan het publiek, zou dit het verdere serene verloop van de voorbereiding van een herstart van het dossier hypothekeren.

In het kader van een goede samenwerking tussen de verschillende instanties is het nodig om interne raadplegingen en beraadslagingen te beschermen zonder dat buitenstaanders daar kennis van kunnen nemen. Een effectieve besluitvorming in samenwerking met verschillende overheidsinstanties veronderstelt dat voorstellingen, bedenkingen, hypotheses, ... over inhoudelijke, procesmatige, organisatorische of politieke aangelegenheden vrij kunnen uitgewisseld worden tussen personeelsleden van overheidsinstanties en dat die uitwisseling ook schriftelijk kan zonder dat die voorstellen, ideeën of opvattingen publiek moeten gemaakt worden. Anders zou er niet meer vrijelijk van gedachten gewisseld kunnen worden over de verdere aanpak van het proces.

AWV is van mening dat de openbaarmaking van deze interne communicatie niet van algemeen belang is en dat de noodzaak om de vrije uitwisseling van standpunten te beschermen zwaarder doorweegt met als doel in alle sereniteit tot een oplossing te komen om het fietspadenproject alsnog gerealiseerd te krijgen rekening houdend met een zeer complexe natuurproblematiek. De beroeper toont geen hoger openbaar belang aan om alsnog tot openbaarmaking over te gaan.

AWV bevestigt vervolgens uitdrukkelijk dat er nog geen nieuwe aanvraag voor een omgevingsvergunning werd opgemaakt of ingediend, dat er nog geen aangepaste/bijgestelde "passende beoordeling/verscherpte natuurtoets" is opgemaakt en er geen bestuursdocument bestaat waarin de huidige stand van zaken van het fietspadenproject of zijn alternatieven wordt beschreven.

AWV stelt nog dat de bestaande bestuursdocumenten ook gegevens bevatten die deel uitmaken van de persoonlijke levenssfeer van personen (naam, e-mailadres). Hiervoor beroept AWV zich op artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet. AWV heeft de betrokkenen gevraagd of ze alsnog instemmen met de vrijgave van deze gegevens, maar allen weigerden de toestemming.

Ondergeschikt wenst AWV ook beroep te doen op de uitzonderingsgrond van artikel II.34, 3° van het Bestuursdecreet, met name de bescherming van het geheim van de beraadslaging. Door delen uit de verslagen openbaar te maken zou de inhoud van de besprekingen en aftoetsingen bekend zijn daar waar het een vertrouwelijke discussie betrof om te kijken hoe het project nog gerealiseerd kan worden, na het vernietigingsarrest. Voor een goede samenwerking met de belanghebbenden is het noodzakelijk dat dit in een vertrouwelijke sfeer plaatsvindt.

4. Standpunt van de beroepsinstantie

De bestuursdocumenten waarin aangegeven wordt welk gevolg er na het arrest zal gegeven worden aan het samenstellen en aanvragen van nieuwe omgevingsvergunning, waarin een aangepaste/bijgestelde “passende beoordeling/versterkte natuurtoets” is opgemaakt en waarin de huidige stand van zaken van het fietspadenproject of zijn alternatieven wordt beschreven.

Wat deze bestuursdocumenten betreft, geeft AWV aan dat deze niet in het bezit van AWV zijn omdat ze onbestaande zijn.

In artikel I.4, 3° Bestuursdecreet wordt de term “bestuursdocumenten” gedefinieerd als: “alle informatie, ongeacht de drager ervan, die in het bezit is van een overheidsinstantie”. Aangezien AWV aangeeft niet in het bezit te zijn van deze bestuursdocumenten, kan de beroepsinstantie redelijkerwijze niet anders dan het beroep, wat deze documenten betreft, **ongegrond** bevinden.

In de rand merkt de beroepsinstantie op dat AWV in haar antwoord van 19 april 2024 aan de beroepsinstantie wel een stand van zaken meegaf, die beschreven staat onder voormeld punt 3 van deze beslissing (standpunt van AWV).

De bestuursdocumenten waarin de uitspraak van het arrest wordt geëvalueerd en de bestuursdocumenten met de agenda’s en verslagen van besprekingen en de bijeenkomsten van AWV met de betrokken diensten en gemeentebesturen.

Op 19 april 2024 bezorgt AWV de beroepsinstantie volgende bestuursdocumenten:

- De juridische nota naar aanleiding van het arrest van de Raad voor Vergunning Betwistingen;
- Verslagen van AWV van overleg met verschillende belanghebbende partners, met name gemeentes Beernem en Wingene en VLM, d.d. 20 oktober 2021, 25 april 2022, 30 maart 2023 en een verslag zonder datum, met betrekking tot het zoeken van een oplossing voor de realisatie van het fietspadenproject met bijhorende Powerpoints.

AWV beroept zich op artikel II.33, 3° van het Bestuursdecreet om deze documenten niet openbaar te maken.

De beroepsinstantie kon vaststellen dat de verslagen, zoals AWV terecht stelt, voorbereidende vertrouwelijke besprekingen betreffen, waarbij bedenkingen worden opgenomen en hypothesen worden uiteengezet. Dit geldt ook voor de bespreking van de opties onder 3. Verder juridisch verloop van dossier, van de juridische nota. De beroepsinstantie is dan ook van oordeel dat deze informatie voldoet aan de omschrijving van het begrip ‘interne communicatie’ zoals bedoeld in artikel II.33, 3° van het Bestuursdecreet.

Op basis van deze uitzondering op het openbaarheidsprincipe mogen overheidsinstanties een aanvraag tot openbaarmaking van bestuursdocumenten afwijzen wanneer deze betrekking heeft op interne communicatie, tenzij het belang van de openbaarheid zou primeren. De Memorie van Toelichting bij art. II.33, 3° van het Bestuursdecreet (Parl.St., VI.Parl. 2020-2021, nr. 780/1, 90-93) verduidelijkt dat deze uitzondering betrekking heeft op de interne uitwisseling van berichten, communicatie en mailwisseling tussen kabinetten en administratie, en administratie en kabinetten onderling. Daarbij zijn er geen beperkingen wat de inhoud van “communicatie” betreft: het kan zowel gaan om persoonlijke beleidsopvattingen als feitelijke informatie of loutere data, zolang die informatie kadert in de voorbereiding van een beslissing of in het zoeken naar een oplossing van een specifiek probleem.

Een effectieve besluitvorming door de overheid veronderstelt dat voorstellen, ideeën of opvattingen over inhoudelijke, procesmatige, organisatorische of politieke aangelegenheden vrij kunnen uitgewisseld worden tussen personeelsleden van de overheid, en dat die uitwisseling ook schriftelijk kan zonder dat die voorstellen, ideeën of opvattingen op verzoek publiek moeten gemaakt worden. Een te rigide openbaarheidsregeling op dit punt heeft het ongewenste effect dat binnen de overheid niet meer vrijelijk van gedachten kan gewisseld worden over een dossier, beleidsproces, advies of ontwerpregelgeving. Dat persoonlijke inzichten van ambtenaren of kabinetsleden bij wijze van spreken de volgende dag in de krant kunnen staan of het onderwerp kunnen zijn van een parlementair debat, heeft tot gevolg dat ze zeer terughoudend worden in hun interne schriftelijke communicatie of notulering, waardoor een vlotte besluitvorming gehinderd wordt. Een zekere mate van 'beleidsintimiteit' en vertrouwelijkheid is noodzakelijk om te komen tot een effectieve besluitvorming.

Het begrip "intern" houdt in dat het gaat om informatie die niet buiten de muren van de overheidsinstantie terechtkomt, in het bijzonder wanneer zij niet is bekendgemaakt aan een derde of niet beschikbaar is gesteld aan het publiek. De bestuursdocumenten waarvan in casu de openbaarmaking wordt gevraagd betreft vertrouwelijke besprekingen, waarbij bedenkingen worden opgenomen en hypothesen worden uiteengezet. Deze informatie dient heel duidelijk als "intern" beschouwd te worden, daar deze informatie niet beschikbaar is voor buitenstaanders en nooit eerder ter beschikking werd gesteld aan het publiek en zij niet buiten de muren van de AWV is terechtgekomen (cfr. arrest HvJ EU, 20 januari 2021, randnummer 43 – C-619/19).

De beroepsinstantie is daarom van oordeel dat de opgevraagde informatie die voorkomt in de verslagen en onder punt 3 van de juridische nota (Verder juridisch verloop van dossier) te beschouwen is als dergelijke 'interne communicatie' in de zin van artikel II.33, 3° van het Bestuursdecreet.

AWV beroept zich ook op artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet. In de verslagen staan immers de namen en emailadressen van de aanwezigen.

Hoewel het hier om een absolute uitzonderingsgrond gaat waardoor er geen belangenafweging moet plaatsvinden tussen het door de uitzonderingsgrond beschermde belang met het belang van de openbaarheid, vertoont de in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet voorziene uitzonderingsgrond niettemin een relatief aspect. De decreetgever was weliswaar van oordeel dat er geen afweging vereist is met het openbaar belang dat met de openbaarheid is gediend, maar wijst er desondanks op dat telkens en in concreto geoordeeld moet worden of er al dan niet een inbreuk is gepleegd op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (Vlaams Parlement, Parl. St. 2017-2018, nr. 1656/1, blz. 58). Artikel 22 van de Grondwet waarborgt uitdrukkelijk het recht op eerbiediging van het privéleven, net zoals artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens dit doet. De bedoeling en het fundamentele uitgangspunt van de in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet bedoelde uitzonderingsgrond bestaat er precies in om het aan iedereen toegekende grondwettelijke recht op de eerbiediging van zijn privéleven te beschermen.

Dergelijke informatie (namen en emailadressen van natuurlijke personen) behoort ontegensprekelijk tot de persoonlijke levenssfeer en het privéleven van de betrokkene. Het vrijgeven hiervan zou wel degelijk een inbreuk uitmaken op de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van die personen. Het privéleven vormt de kern van de persoonlijke levenssfeer (F. SCHRAM, Het decreet openbaarheid van bestuur. Een juridische analyse in historisch perspectief, Brugge, Vanden Broele, 247; Concl. Adv.Gen. bij HvJ 8 april 2014, nr. C-293/12, Digital Rights Ireland Ltd, nr. 61). Het openbaar maken van deze informatie heeft aldus betrekking op de kern van een belang – het door artikel 22 van de Grondwet en het door artikel 8 EVRM aan eenieder toegekende recht op eerbiediging van zijn privéleven – dat de uitzonderingsgrond uit artikel

II.34, 2° van het Bestuursdecreet wenst te beschermen tegen de openbaarheid van bestuur (RvS, nr. 234.609 dd. 2 mei 2016).

De beroepsinstantie is bijgevolg van oordeel dat de openbaarmaking van voormelde namen en emailadressen afbreuk doet aan het recht op eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen en dat deze gegevens dan ook moeten worden afgeschermd in toepassing van artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet. AWV meldde dat ze de betrokkenen heeft gevraagd of ze alsnog instemmen met de vrijgave van deze gegevens, maar allen weigerden de toestemming.

Bijgevolg dient het beroep inzake deze verslagen en deel 3 van de juridische nota als **ongegrond** te worden beschouwd. Hetzelfde geldt voor de powerpoints bij de verslagen, met uitzondering van kaarten van de bestaande toestand, die geen inzicht geven van de overwogen opties/alternatieven.

Punt 1 van de juridische nota betreft een beschrijving van het project, waarvan de omgevingsvergunning vernietigd is. Gezien hiervoor een openbaar onderzoek georganiseerd werd in 2020, kan dit niet beschouwd worden als interne communicatie. Punt 2 van de juridische nota is een samenvatting van het arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, een arrest dat ook te consulteren is op de website van de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Ook voor dit punt kan de beroepsinstantie AWV niet bijtreden in de visie dat dit interne communicatie betreft.

AWV beroept zich nog op artikel II.34, 3° van het Bestuursdecreet. Dit artikel bepaalt dat een aanvraag tot openbaarmaking kan worden afgewezen als de openbaarmaking afbreuk doet aan het geheim van de beraadslagingen van de organen van de Vlaamse overheid, van de organen van de lokale overheden, van de organen van de instellingen met een publieke taak en van de organen van de milieu-instanties. De uitzonderingsgrond, voorzien in dit artikel, heeft tot doel om te vermijden dat een bepaalde discussie zou worden lamgelegd. In de memorie van toelichting bij het Bestuursdecreet is daaromtrent gestipuleerd dat een document of een deel ervan aan de openbaarheid moet onttrokken worden wanneer, na afweging blijkt dat de lectuur ervan, de inhoud van de discussie tijdens een beraadslaging kenbaar maakt, terwijl het een vertrouwelijke discussie betrof. Deze uitzondering werd dus niet in het leven geroepen om de documenten die ten grondslag liggen aan of het gevolg zijn van een beraadslaging van een orgaan van een bestuursinstantie aan de openbaarmaking te onttrekken, doch wel om de eigenlijke beraadslaging zelf geheim te houden. Er mag niet achterhaald kunnen worden, via de openbaarmaking van een document, wie nu precies welk standpunt heeft ingenomen bij de bespreking van een agendapunt binnen dat orgaan.

De beroepsinstantie wijst nog op de Memorie van Toelichting bij dit artikel dat verduidelijkt wat moet begrepen worden onder 'organen van de Vlaamse overheid: "Ratione personae betreft de uitzondering alle collegiale organen van de instanties die onder het toepassingsgebied vallen: dat zijn uiteraard de Vlaamse Regering, het Vlaams Parlement, lokale politieke organen, maar ook de raden van bestuur van de agentschappen en van instellingen met een publieke taak, commissies met beslissingsbevoegdheid enzovoort."

De beroepsinstantie stelt vast dat het in casu niet gaat over besprekingen binnen een collegiaal orgaan, maar over besprekingen tussen verschillende Vlaamse en lokale ambtenaren en dat bijgevolg artikel II.34, 3° van het Bestuursdecreet niet van toepassing is.

Wat de punten 1 en 2 van de juridische nota betreft en de kaarten van de bestaande toestand in de powerpointpresentaties, ziet de beroepsinstantie geen gronden om de openbaarmaking te weigeren.

De beroepsinstantie meent dat toepassing kan gemaakt worden van artikel II.45, §2 van het Bestuursdecreet, op grond waarvan een bestuursdocument gedeeltelijk moet openbaar worden gemaakt als de informatie waarop een uitzondering van toepassing is, samen met andere informatie in een bestuursdocument vervat zit en het mogelijk is om de genoemde informatie te scheiden van de andere informatie.

De beroepsinstantie ziet geen redenen die zich verzetten tegen de openbaarmaking van de punten 1 en 2 van de juridische nota en van de kaarten van de bestaande toestand, zodat het beroep als **gedeeltelijk gegrond** kan worden beschouwd.

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepschrift van ■■■ d.d. 7 april 2024 tegen de weigeringsbeslissing van AWV d.d. 11 maart 2024 wordt als ontvankelijk en deels ongegrond en deels gegrond beschouwd.

Bijgevolg dient AWV een afschrift van de punten 1 en 2 van de juridische nota en de kaarten van de bestaande toestand uit de powerpoints aan verzoeker te bezorgen.

Geen toestemming tot hergebruik van bestuursdocumenten

In zoverre dit beroep geheel of gedeeltelijk gegrond werd verklaard, geldt dat deze inwilliging van de aanvraag tot openbaarmaking GEEN toestemming inhoudt om de gevraagde bestuursdocumenten te hergebruiken, als vermeld in titel II, hoofdstuk 4 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.

Brussel, 30 april 2024

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter